

אמר, הכי אמר לי מורי, דהיא נפשא דאפיקת ארעא. ומן ארעא אתגזרת. אבל היא חיותא, לאתנענעא לכאן ולכאן. כמה דעבדין בעירא ורחשא, וכלא. אבל לית בה סוכלתנותא וחקמתא בפולחנא דקודשא בריך הוא, דלא אתבריותא אלא לבעירא ולחיותא, לאתנענעא בה בלא סוכלתנו, ולאשתצאה, כד תפוק, כהאי הבל דפומא.

אמרית ליה ברי, מאן הוא רבך. אמר לי רבי אלפסנדראי. אמרית ליה, ומה לעית יומא דין. אמר לי, האי קרא דכתיב, (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם. כן אמר רבי אלפסנדראי, מה הוא חכמה. הוא שמו של הקדוש ברוך הוא. והוא חכמה. ומעולם לא גלה לשום אדם, ולא עתיד להגלות, אלא קצת הימנה למשה לבד.

ורא עמד על כל ידיעתה, אלא עמד על מה שלא עמד אדם, על הראשית הזו שהיא חכמה, שכתוב בו במשה (דברים לג) וירא ראשית לו, וזהו חכמה.

ואם תאמר, הרי כתוב וזה' נתן חכמה לשלמה? בא וראה, לא כתיב נתן החכמה, אלא חכמה, שעמד על קצת אמתתה. הפשיח עתיד לדעת קצתו, שכתוב בו (ישעיה יא) ונחה עליו רוח ה' ונחה חכמה ובינה כו'.

והחכמה היא ראשית הכל וקדם הכל, אבל יראת ה' שכל טוב. כלומר, היראה נשארה בשכל ובינה, לדעת ולחקר יראת ה'. לכל עושיהם - לעושה המצוות ביראה בתחלה, עד שירגיל עצמו לעשות מאהבה.

אמרתי לו: מה שמך? אמר לי: אהבה. אמרתי לו: מר אהבה, וקראתי עליו (ירמיה לא) ואהבת

אמר, הכי אמר לי מורי, דהיא נפשא דאפיקת ארעא. ומן ארעא אתגזרת. אבל היא חיותא, לאתנענעא לכאן ולכאן. כמה דעבדין בעירא ורחשא, וכלא. אבל לית בה סוכלתנותא וחקמתא בפולחנא דקודשא בריך הוא, דלא אתבריותא אלא לבעירא ולחיותא, לאתנענעא בה בלא סוכלתנו, ולאשתצאה, כד תפוק, כהאי הבל דפומא.

אמרית ליה ברי, מאן הוא רבך. אמר לי רבי אלפסנדראי. אמרית ליה, ומה לעית יומא דין. אמר לי, האי קרא דכתיב, (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם. כן אמר רבי אלפסנדראי, מה הוא חכמה. הוא שמו של הקדוש ברוך הוא. והוא חכמה. ומעולם לא גילה לשום אדם, ולא עתיד להגלות, אלא קצת הימנה למשה לבד.

ורא עמד על כל ידיעתה, אלא עמד על מה שלא עמד אדם, על הראשית שהיא חכמה. דכתיב ביה במשה, (דברים לג) וירא ראשית לו, וזהו חכמה.

ואם תאמר, הא כתיב (מ"א ה כו) וזה' נתן חכמה לשלמה. תא חזי, לא כתיב נתן החכמה, אלא חכמה, שעמד על קצת אמתתה. הפשיח עתיד לדעת קצתו, דכתיב ביה, (ישעיה א ב) ונחה עליו רוח ה' ונחה חכמה ובינה וכו'.

והחכמה היא ראשית הכל, וקודם הכל, אבל יראת ה' שכל טוב. כלומר, היראה נשארה בשכל ובינה, לדעת ולחקר יראת ה'. לכל עושיהם, לעושה המצוות ביראה בתחלה, עד שירגיל עצמו לעשות מאהבה.

אמרתי לו, מה שמך. אמר לי, אהבה. אמרתי לו, מר אהבה, וקריתי עליו, (ירמיה לא ב)